

ПЕЧЕРНІ МАЛЮНКИ

ВІРА БОВК

ОБКЛАДИНКА: ВВ

Авторка вживає правопис Г. Голоскевича

Усі права застережені

ПЕЧЕРНІ МАЛЮНКИ

Дивлюсь на життя,
Мов на печерні малюнки
Сімох міст Піяуї.

Над ними кружляють сузір'я,
Джерела нуртують під ними,
А вони, мов зерно, посередині

На камінній стіні для вічності –
Наші малюнки.

СВІТ

Світ стягає з куполи хрест
І кадить золотому бикові,
Його душу годують жага й гріш...

А Вселенна благає любови...

Серце
Розвіялось на безвітрію,
Затопилося серед суші,
Погасло полудневого дня...

А під небом в'януть дерева,
Народи й держави...

БЕЗДОМНІ

Звідки вони приїхали
В переповненім човні?
З Кенії, Тавзанії, Етіопії?

Причалили з жахом у зіницях,
Без клунка, без документа,
Тільки з дитиною на хребті
В пасмистій хустці.

Всі бояться їхньої шкіри,
Їхньої нужди й потреби.

Європа любить Кіліманджаро, савану,
Слонокість Заїра, тканини Бечвани,
Але не любить бездомних.

Бо хто має, не хоче ділитися,
Хто не має, не може...

А Вселенна благає любови...

НЕНАЖЕРИ

Були колись людожери,
Існують документи
Очевидців -місіонерів...

Залишилися ненажери,
Хоч ситі, нажираються далі
Поки не лопне живіт.

Сучасники – свідками...

ЗАЗІХАННЯ

Ти маєш свою Казань,
Свій Новгород і свій Кижі,
Не зазіхай на несвійські
Чигирин і Полтаву,
Ще й Софію Київську,
Яка існувала, велична,
Заки ти в пелені мочилася.

Минула цісарська доба.
Португалія давно не моргає
На Сан-Жоан-дель-Рей і Тірадентес*.

Тільки ще ти шкіриш зуби
В хисткій протезі
На всю Україну!

*Бразилійські міста в штаті Мінас Жерайс, де почався рух самостійности країни.

КАЯТТЯ

Тут образ на кривій поверхні
Сірого каменя.

Під плахтою неба також і ми
Биймося в груди
Й каймося за долоні,
Що згортають до власної клуні
Усім призначене благо,

Сліпі на скарби за зорями.

ОГОРОЖА

Ми безсердечно рубаємо дерево,
Що стелить тінь подорожньому,
Ми обгороджуємо тільки для себе
Ручай, березняк, полонину,
Ми ставимо мур між собою й сусідами,
Між нами й родиною.

Щоб колись самим умирати
Без кухля води з рідних рук
Під муром, збудованим для відгородження
Нашими дітьми.

ХИЗУВАННЯ

Не чванімося європейськістю,
Втільмо її в наш звичай.
Ніхто не повірить скрипалеві,
Що тримає смичок у лівиці.

БРАЗИЛІЙСЬКЕ ПРОХАННЯ

По вашім боці земної кулі
Жителі крочать прямо по світі,
А ми сунемо по землі головою
Й баламкаємо ногами в повітрі.

Ви належите до світової еліти,
Де існують високі моральні засади,
А ми в далекому третьому світі –
Непевних часів громадяни.

Навчіть нас, невігласів, гідно жити
Без брехні, баришу, облуди,
Ми будемо вдячні за добрий приклад
Європейської старої культури.

МАПА

Тут образ – неначе мапа
Покрита мохом і галапасами,
І ми десь тут унизу,
Затоптані часом.

Однак у кожній закутині,
В кожнім підсонні
Вибранці – завжди собою.

І діються чудеса.

НЕЗДІЙСНЕНІ МРІЇ

У юності вона
Бродила селами Покуття
І як мурашка роздовбувала
Серед захристій у старих церквах
По метриках зацвілих
Бувальщини таємні вісті.

Прийшли війна, самотність, чужина
І затопили мрії
Про Ур, Карнак, Трипілля,
Про піраміди й вавилонські вежі
Клинопис і гірогліфи,
Затерті епітафії й камінні писанки.

І довелось прийняти
Нездійснене життя
Й віддати його тій.
У кого зацвіла
Юна надія.

До землі
Клонюсь перед Тобою,
Далека Мамо!

КУЛЬБАБИНЕ СІМ'Я

Усе – дар небес,
Навіть отой жорстокий,
Дарований кульбабиному сім'ю,
Що вітрогін розносить
По всьому світу...

ЕМІГРАНТКА

Хто затулить її повіки,
Як прийде час?
Хто піде за труною,
Хто заплаче?

Байдужі світитимуть сонце й зорі,
Голуби воркотітимуть,
Сміятимуться діти,
Хмари по небі плістимуть.

І спомин про неї
Полетить у нікуди
Листком мигдалю
В осінньому вітрі.

ЗЕРНО

Ми покладаємо надію
На зерно,
Що з нього зійде колосся
На хліб.

Підносимо зір до небес,
Щоб дало світло й роси
І жайворонка на привіт
Стеблині.

ГЕРОЙ
(Л.К.)

Йому коряться скелі
Й кручі надрічні.
Провалля й каменоломи.

Він свавільно танцює
На панцирі ящура,
Заганяє відьму в печеру
Й годує орлів з долоні.

Увечір розчісує трави
Для м'якої постелі
З гилястим дубом на сторожі.

ВІРНІСТЬ

Ще цвіте та рідкісна рослина,
Незрозуміла для тих,
Серед тіней у гаї,
Хто не чує розмови ясенів,
Ні сміху ручаю.

СТАРА ПІЯНІСТКА

Її туга – самотня вовчиця,
Як плоть під місяцем тоне,
Як світло й сон відлітають з очей,
Як північ серце огорне.

Однак не проситиме дарів життя,
Ні юності, ні кохання;
Залишить собі тільки смуток пісень
І розкотистий сміх фортепіяна.

ЗІРКА

Долоню, яка сягає
По діядему Венери,
Може спалити
Смертоносне проміння.

Простягни руку
По солом'яну зірку
На різдвяній ялинці.

У неї також надземне сяйво.

ПРИЗНАЧЕННЯ
(О.С.)

Не дозволяй устами діткнутися
Уст Йоана Золотоустого,
Хай у Вселенній сповниться
Кожне призначення.

Дозволь розмаринові в гаю
Щедро зазеленіти.
І дай птахові ласку
Високого лету.

ЦІНА

Що кожна ягода
З забороненого городу –
Високоцінна,

Уже довідались
Літанії славних імен
На сторінках Поезії.

КОХАНЦІ

Ми залишимо яву
Й чорнокнижників мари,
Щоб на кручі шукати
Найшовковіші трави.

Розгадаємо вкупі
Усі таїни плоті.
(Червонітиме місяць
Соромливої ночі).

Як засвітиться ранок
Золотою габою,
У життя понесемо
Нашу вибрану долю.

ЛЮБОВНИЙ ЛИСТ

Я написала криптописом
Любовний лист
І переслала крилатим вітром
На відому адресу.

По довгім часі лист повернувся
Червоний і засоромлений:
Адресат не спішився з поштової скриньки
Його вийняти...

Досвід навчає: любовним листам
Слід часом змінити адресу.

МАКОВЕ ЗЕРНЯТКО

Я намарне шукала макове зернятко,
Яке мені загубилося,
По всіх усюдах широкого світу,
А коли повернулася, нечайно узріла
Повновидий червоний мак,
Що розквітнув перед моїм порогом.

СЛАВА

Для слави не треба півневого гребеня,
І зайві гірлянди й гонори.
Сократ з покорою пив цикуту,
А Христос мив апостолам ноги.

НЕРОЗКАЯНІ

Ми знімемося по Хресній Дорозі
До страстей пробитих цвяхами ніг,
Щоб цілувати роз'ятрені рани
Ісуса Христа й того розбійника
З душею покори.

А також і того
З усіх найбіднішого, в дикому серцю
Затвердлого грішника,
Що насміхався з розп'ятого Бога.

Знімемося, як він, нерозкаяні,
Віддавши нашу найціннішу дідизну,
Нашу зазорену ласками вічність
За пиху власного імени.

ВОГОНЬ

Як блимне іскра
Серед снопів у стодолі,
Не чекаймо на поміч сусіда,
Біжімо полляти з відра,
Щоб не було запізно!

ІСКРА

Не бути панікадиллом собору,
Ні свічником у каплиці.

Де жевріє безсмертя, –
Співати пісню хвали.

Бути іскрою на руїні.

Де гарцюють дракони й шакали,
Розпалити нетлінну ватру
Посвяти й любови.

БЕЗМЕЖНА ЛЮБОВ

Зоряним омоформом
Безмежна любов огортає
Без винятку своїх діток.

Навчи нас любови!

ЩОРІЧНЕ ДИВО

Щорічне диво на сіні вертепу
В теплій кімнаті й холодній зимі,
В рідній оселі й нерідній столиці,
У світлім соборі й каплиці тінистій,
В окопах і тюрмах, давно і тепер
Ти – радість більшаючих днів ратаєві,
Ти –місяць-молодик сивіючим скроням,
Дитяча усмішка, дарунок небес.

Благослови череду своїх вірних,
Що крізь негоди, смерті й руїни
Несла Твоє світло, колись і тепер;
Я хай любов Твоя тих пригорне,
Яким не святість різдвяне сонце,
Які поблажливо усміхаються
І за надуману казку мають
Людського Бога й Божий вертеп.

БОГОРОДИЦЯ

Велична дань дісталась нам усім
Від тої, що нічого не просила,
Але прийняла все
В покорі,

Княгині Всесвіту
В зображенню служниці.

ВІТРАЖ

Повну троянд важку корону
Приносить ангел з вітража
Служниці в подиві німім.

Співають дзвони на дзвіниці,
Фіялками синіє вечір,
Килимом – диво на землі.

Це дійство – справедливости язик,
Крізь куряви й тумани долі,
Крізь катаклізми повені й посухи
Підносить непомічених у цвіт.

Усі ми, упосліджені віками,
Навколішках приймаємо цю вість.

РОЗАРІЙ

Швидше зернин розарія
Просуваються дні й роки,
Не дозволяй, щоб майнули росою.

Залиши по собі
Баляду або легенду
Для майбутніх.

КАСУНЯ

Молоденька дворянка Касуня,
Новоспечена попадя,
Танцювала «гуцулку» в колі
Й пригощала гуцулок
Саморобним морозивом
У тонких філіжанках.
«Це добре на смак», казали,
«Біда, що дуже холодне».

Вагітна, в церкві навколішках,
Присіла на ноги.

Єпископ

Звернув їй увагу,
Що так не годиться.
«Владико», сказала,
Будучи в моєму положенню,
Ви в фотелю сиділи б».

Їх було семеро в неї,
Не рахуючи тих,
Що Бог забрав немовлятами
В голодні роки.

Мене годувала казками.

Оплакавши в Дрездені
Свого найстаршого сина,
З паличкою в руках
Подалася пішки
На рідні зелені гори.

Там Касуні свята могила.

ОСТОРОГА

Можеш робити кабріолі,
Перекидатися в повітрі,
Корчити з себе паяца,
Вдавати блазня
Чи надягати маску,
Але не можеш одурити
Божество.

.

ПІСКОВІЙ

У пісковім вітровію
Серед сухої пустелі
Бедуїн Аллаха благав
Замінити летючий пісок
На спасенний летючий килим,
Щоб скинув його перед входом
До якоїсь печери.

«За спасіння, при першій нагоді
Я куплю для лямпад у мечеті
Сулію пахучого олію».

В печері була господа.
Підкріпившись з голоду й жаху,
Бедуїн роздумав: «Лямпадам
Не спішно з тією оливою,
Аллах бачить усе без лямпад.
Я куплю собі на дорогу
Сулію п'яного вина».

Розказують про бедуїна:
Повертаючись до оази
Загинув у пісковію.

Там видма висока стоїть.

«З Божеством нема жартів»,
Мовив Аллах.

БАЖАННЯ

Різні бажання, різні потреби
Правлять за серця страву:
Одному – корона,
Другому – перстень,
Третьому – пташка в гаї.

МУШЛЯ

Море благало Сирену:
«За пісню тільки для мене
Розстелю перед тобою
Усі скарби каравел
Потонулі в моїх хвилях...

Я принесу тобі
Корону з перлин і коралю...».

Сирена сказала Морю:
«За пісню тільки для тебе
Принеси мені мушлю
Зі шумом безсмертя,
Де вічність домує».

ЛУСКОРІХ

Жулія вкрала мій лускоріх –
Мосяжне диво полиці,
Дарунок від Ярослава.

Він їй ні до чого,
Але раз він – моя власність,
То значить – дорогоцінний...

Я допомгла їй купити
Хатину на передмістю,
Коли опинилася з дітьми
На мокрій вулиці.

Однак не можу здобути
Її бідного серця,
Що зі щедрістю роздає
На фавелі.

Для неї – я тільки власниця
Всього, що життя їй відмовило,
А красти в такої – не злочин.

Тепер її радує лускоріх,
Якого не маю.

Не важить моє минуле...

ЗНАКИ

Нам дані знаки.

Сонце й місяць світять
Усім без різниці,
Вода всіх напуває,
Синиця щебече для всіх.

Дай своє серце тим,
Хто не любить тебе.

Вони є частию всього.

ВІЧНИЙ СОН

Ти не пригадуєш собі
Існування перед народженням
І важко тобі уявити
Посмертний сон, коли в тебе
Такий щедрий вантаж
Ума, душі й серця.

Невже все воно тільки
Сновиддя життя,
Що розвіється мрякою
По всесвітньому полю
І залишиться тільки легенда
Про твоє існування?

СРІБНА СТРУНА

Нині синь неба – шовком вишивана
Над містом у купелі світла,
Й душа одягає передвесільне
Глибоке таїнство святости.

Ще дзвіниці – мовчазні монахи в жалобі,
Ще квіти приховують пахощі,
Але в повітрі дрижить уже срібна струна
Задзвеніти в пасхальнім хоралі.

РАДІСТЬ

«Не буду завчасу вмирати, хай труна
смерекою росте на перевалі».

(Олександр Астаф'єв)

Не буду завчасу вмирати,
Бо повний несподіванок наш день:
Ти думаєш, що прийде Смерть у гості,
А прибігає радісне Життя
З усмішкою в дзьобенці з Верховини...

ВИНОГРАД
(Т.К.)

Я йду на гору,
Щоб оплакати Смерть
Із краплями крові на плоті,

А назустріч Життя,
Простягає мені
Запашний виноград у долоні.

Я клонюсь до землі
І оплакую гріх
Перед страстями Господа Бога,

І приймаю багряний
Життя виноград
У п'янкої поезії гронах.

ПРИЧАЛ

Ідемо на гору, як пілігрими,
Синіє небесна стеля,
На хресті, де страждало Тіло святе,
Розквітла за ніч орхідея.

Приплила до гавані не бурунах
Паперова, крихка каравела.
Ми скупані ласкою, очисні
У світлі Господнього древа.

СВЯТИЙ ДУХ

В розквітлому блаваті неба
Незримий левітує Голуб
Лиш молитовним видимий очам.

Носій потуги понад блискавиці
Розпалює любов, що не згасає,
І діє в надземних чудесах.

А часом серед тіней, серед тиші,
Відвідує гріховну плоть
І перетворює вугілля в діамант.

МЕДИТАЦІЯ

Виведи мене, Богородице,
З сімох печер уяви,
Щоб втішалася сонцем,
Як довго мені призначено.

Печерні малюнки залишаться
Для роздуму серед тиші,
Коли сидітиму в тіні
Мигдалевого дерева.

ЗМІСТ:

- 3 ПЕЧЕРНІ МАЛЮНКИ
- 4 СВІТ
- 5 БЕЗДОМНІ
- 6 НЕНАЖЕРИ
- 7 ЗАЗІХАННЯ
- 8 КАЯТТЯ
- 9 ОГОРОЖА
- 10 ХИЗУВАННЯ
- 11 БРАЗИЛІЙСЬКЕ ПРОХАННЯ
- 12 МАПА
- 13 НЕЗДІЙСНЕНІ МРІЇ
- 14 КУЛЬБАБИНЕ СІМ'Я
- 15 ЕМІГРАНТКА
- 16 ЗЕРНО
- 17 СТАРА ПІЯНІСТКА
- 18 ЗІРКА
- 19 ГЕРОЙ
- 20 ВІРНІСТЬ
- 21 ПРИЗНАЧЕННЯ
- 22 ЦІНА
- 23 КОХАНЦІ
- 24 ЛЮБОІНИЙ ЛИСТ
- 25 МАКОВЕ ЗЕРНЯТКО
- 26 СЛАВА
- 27 НЕРОЗКАЯНІ
- 28 ВОГОНЬ
- 29 ІСКРА
- 30 БЕЗМЕЖНА ЛЮБОВ
- 31 ЩОРІЧНЕ ДИВО
- 32 БОГОРОДИЦЯ
- 33 ВІТРАЖ
- 34 РОЗАРІЙ
- 35 КАСУНЯ
- 36 ОСТОРОГА
- 37 ПІСКОВІЙ

- 38 БАЖАННЯ
- 39 МУШЛЯ
- 40 ЛУСКОРІХ
- 41 ЗНАКИ
- 42 ВІЧНИЙ СОН
- 43 СРІБНА СТРУНА
- 44 РАДІСТЬ
- 45 ВИНОГРАД
- 46 ПРИЧАЛ
- 47 СВЯТИЙ ДУХ
- 48 МЕДИТАЦІЯ